

εορτήν, δι' ἣν εἶχατε τὴν καλωσύνην νὰ ἀγοράσητε τόσα εἰσιτήρια ;

— Δὲν τὸ ἐλησμόνησα ποσῶς, ἀλλ' ἐπίτηδες ἔλαβον τόσα εἰσιτήρια διὰ νὰ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ μὴ τὰ μεταχειρισθῶ.

— Τότε ἔρχεσθε ἐνταῦθα ἀπλῶς, ἵνα διέλθητε πλησίον μου τὴν ἐσπέραν ;

— Ἀναμφιβόλως ἡμῖν βέβαιος ὅτι θὰ σὰς εὕρισκον μόνην, τὰς καλὰς περιστάσεις δὲν τὰς εὕρισκει τις πάντοτε, καὶ πρέπει νὰ ἐπωφεληθῆται αὐτῶν.

— Σὰς εὐχαριστῶ μεγάλως, εἶπεν ἡ κόμησησα, ἀλλὰ προσέθεσε μετὰ στιγμὴν σκέψεως, ἐὰν μοὶ ἤρχετο ἐπιθυμία ν' ἀκολουθήσω τὸ παράδειγμα τῶν φίλων μας καὶ νὰ παρευρεθῶ εἰς τὸν χορὸν τοῦτον ;

— Ὑμεῖς !

— Μάλιστα, ἐγώ. Σὰς φαίνεται τοῦτο παραξένον ;

— Παντελῶς, ἐψιθύρισε ὁ βαρῶνος, ἀλλά... ἐάν... τέλος... αἱ ἐξέεις σας...

— Τὰς ἀλλάσσει τις διὰ μίαν στιγμὴν.

— Ἀλλὰ δὲν ἔχετε ἐνδουμασίαν χοροῦ.

— Τοῦτο εἶνε ἴσια-ἴσια ὅπερ σὰς ἀπατᾷ, ἔχω μίαν ὠραιότατην καὶ ἥτις μὲ πηγαίνει θαυμάσια. Θὰ σὰς παρακαλέσω, βαρῶνε, νὰ μεταβῆτε καὶ ὑμεῖς εἰς τὴν οἰκίαν σας, νὰ φορέσητε ἐνδύμα μαῦρον καὶ λευκὸν λαϊμοδέτην, καὶ νὰ ἐπιστρέψητε ὅπως μὲ συνοδεύσητε καὶ μοὶ προσφέρητε τὸν βραχιονά σας. Δὲν σὰς ἀρέσει ἡ ἰδέα αὕτη ;

— Μάλιστα ... ἀναμφιβόλως ... ἀλλά...

— Ὡ! ἀφήσατε τὰ ἀλλά, σὰς παρακαλῶ.

Ἔχω διάθεσιν ἀπόψε νὰ ζωηρεύσω ὀλίγον, ἐστὶ ἐπιεικὴς διὰ τὴν ζωηρότητά μου. Ἔχω ἀνάγκην, προσέθεσε δι' ὕφους σοβαροτέρου, νὰ λησμονήσω ἐπὶ τινὰς στιγμὰς πολλὰς λυπηρὰς ἰδέας. Αἴτινες πρὸ πολλοῦ μὲ βασανίζουσι καὶ ἄς δὲν δύναμαι νὰ νικήσω.

Ἡ θλίψις σας αὕτη θὰ ἔχη βεβαίως αἰτίαν τινά, εἶπεν ὁ βαρῶνος πλησιάζων τὴν Ἑλένην καὶ ὁμιλῶν πρὸς αὐτὴν μετὰ γλυκύτητος, δὲν ἐμπιστεύεσθε τὰς λύπας εἰς ἐκασαετῆ φίλον, θὰ τὰς ἀρνήθητε ὅμως εἰς ἐμὲ τὸν πρὸ τῶσου χρόνου ἀφωσιωμένον σας ;

— Φιλία ὡς ἡ ἡμετέρα, βαρῶνε, ἀπεκρίθη ἡ Ἑλένη, δὲν ἔχει ἀνάγκην ἐξομολογήσεως· εἶνε ἐχέμυθος καὶ λεπτή, προσποιεῖται ὅτι τὰ πάντα ἀγνοεῖ, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τὰ πάντα μετὰ μεγίστης διορατικότητος ἀναλαμβάνει, δὲν ἀμφιβάλλω ποσῶς διὰ τοῦτο. Ἡ δεινὴ θέσις εἰς ἣν εἰσῆλθον καὶ ἐξ ἧς δὲν δύναμαι πλέον νὰ ἐξέλθω, ἀκόμη καὶ διὰ τῶν συμβουλῶν σας καὶ τῆς βοηθείας σας, εἶνε γνωστὴ πρὸ πολλοῦ εἰς ὑμᾶς, δὲν ἔχετε ἀνάγκην τίποτε νὰ μάθητε.

— Ἐγὼ ὅμως, ἀπ' ἐναντίας, δύναμαι νὰ σὰς εἶπω ὅτι δύνασθε τάχιον, ἢ βράδιον νὰ ἐξέλθητε τῆς στενοχώρου ταύτης θέσεώς σας, ἀπεκρίθη διὰ φωνῆς σταθερᾶς ὁ βαρῶνος. Θύρα ἀγνωστος ἀνοίγεται, πλευρὰ τείχους πίπτει, ὅπως ἀνοίξη δρόμον.

» Ἡ πλευρὰ αὕτη εἶνε ἡ ἀφοσίωσις μου, ἐπὶ τῆς ὁποίας δύνασθε νὰ στηριχθῆτε, χωρὶς οὐδεμίαν λέξιν νὰ προσφέρητε, χωρὶς καμμίαν ἐξομολόγησιν νὰ κάμητε, θὰ ἦμαι δι' ὑμᾶς, πατήρ, ἀδελφός, ὅ,τι θέλετε.»

Οἱ λόγοι οὗτοι μεγάλως συνεκίνησαν τὴν

Ἑλένην. Ἠγέρθη, καὶ θέτουσα τὴν χεῖρα τῆς ἐπὶ τῆς τοῦ βαρῶνου,

— Δέχομαι, εἶπεν αὕτη ἀπλῶς.

— Ἐπειδὴ δέ, ἀνέκραξεν ὁ κύριος Λιβρὺ μετὰ φαιδρότητος ὅπως μὴ τὴν κόμησσαν πάλιν μελαγχολήσῃ, θέλετε νὰ παρευρεθῆτε εἰς τὴν ἐσπερίδα ταύτην, εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας.

— Δὲν μὲ ἐπιπλήττετε δι' αὐτό ; ἤρωτησε σχεδὸν μετὰ συστολῆς.

— Μάλιστα, σὰς ἐπιπλήττω, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος μετὰ γλυκύτητος, ἐὰν ἡμῖν εἰς τὴν θέσιν σας θὰ ἐπροτίμων νὰ μείνω σήμερον εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἀλλὰ ἐνοῶ τὴν ἐπιθυμίαν σας, ἀφοῦ ἐπιμένετε νὰ τὴν εὐχαριστήσητε, εἶμαι σύμφωνος νὰ συμμεθέξω καὶ ἐγὼ ταύτης.

— Ἐπιμένω, εἶπεν αὕτη μετὰ τινὰ σκέψιν.

— Πρὸ τῆς ὥρας θὰ ἦμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας.

— Θὰ εἶμαι ἐτοιμὴ, ἀπεκρίθη ἡ Ἑλένη ὁδηγοῦσα τὸν βαρῶνον μέχρι τῆς θύρας τῆς αἰθούσης.

[Ἔπεται συνέχεια].

Π.

Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ

Μυθιστορία ΕΚΤΩΡΟΣ ΜΛΑΘ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

Ἡ Ἀννέτα δὲν εἰδίστασε πλέον.

— Ἐλθετε, εἶπεν αὐτῷ.

— Ὡ! δότε μοι τὴν χεῖρά σας, εἶμαι ἀνίκανος νὰ ὁδηγηθῶ μόνος· θ' ἀνατρέψω ὅλα τὰ ἐπιπλα τῆς οἰκίας. Ἄν μὲ ὁδηγήσητε εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ προξενήσω οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον θόρυβον.

Ἐκείνη ἔδωκεν αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Ὁ Δερόδης λαβὼν αὐτὴν τὴν ἐσφιγξεν ἠρέμα.

— Ἐμπρός, σὰς ἀκολουθῶ.

Ἐν τῇ σιγῇ τῆς νυκτός, ὁ κρότος τῶν βημάτων των ἀντήχει ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ προδόμου, μ' ὅλας τὰς προφυλάξεις των.

— Ἄς σταθῶμεν, ἐψιθύρισε ὁ Δερόδης.

Ἡ σιγὴ ἦν τὸσω βαθεῖα, ὥστε ἤκουον τὴν ἀναπνοὴν των. Ἡ Ἀννέτα ἤσθμαιεν, ἡ δὲ χεῖρ τῆς ἔτρεμεν ἐν τῇ χειρὶ ἐκείνη τῇ φλεγουσῇ αὐτῇ.

— Τώρα ἄς προχωρήσωμεν, εἶπεν ὁ νεανίας.

Ἐν τῷ σκότει ἡ Ἀννέτα ἔβαιεν ἀσφαλῶς. Ἀφίκοντο εἰς τοῖχον, ἀνεζήτησεν ἐκείνη καὶ ἀνεῦρε θύραν, ἣν ἠνέωξε σχεδὸν ἀθουρῶως. Ἦτο ἡ θύρα τῆς αἰθούσης.

Εἰσῆλθον.

— Πρέπει νὰ ἐπανακλείσητε τὴν θύραν, εἶπεν ὁ Δερόδης.

Ἐκείνη ἐπανεκλείσεν αὐτὴν.

— Ἀλλὰ δὲν θὰ μείνωμεν ὀρθοί, εἶπεν ὁ Δερόδης. Τρέμετε, καθήσατε.

Ἡ νεανίς δὲν ἐκινήθη.

Ἐκεῖνος ὠδήγησεν αὐτὴν ἐπὶ ἔδρας χωρὶς ν' ἀντιστῆ.

Ἡ Ἀννέτα ἠνόησεν ὅτι ὁ Δερόδης ἐγονυπέτησεν ἐνώπιόν τῆς· ἔλαβε τὰς χεῖράς τῆς, ἄς αὕτη δὲν ἀπέσυρε. Δὲν εἶχε πλέον οὔτε θέλησιν οὔτε δύναμιν. Ἐβαιεν ἐν ὀνειρῶ, εὐδαίμων, ἀλλὰ καὶ ἔντρομος, μὴ ἀγνωρίζουσα ἑαυτὴν ἐν μέσῳ τῶν ἀντιφατικῶν αἰσθημάτων, ἀτινα παρέφερον αὐτὴν καὶ τὴν ἔφερον ἐν κόσμῳ νέῳ, μέχρις οὐρανοῦ ἐνίοτε, ἐν τῇ ἀβύσσῳ ἄλλοτε.

— Δὲν ἦτο προτιμότερον τὴν ἄλλην φορὰν νὰ ἔλθωμεν ἐδῶ, ἀντὶ νὰ μὲ ἀποπέμψητε, εἶπεν ἐκεῖνος. Ἀφοῦ μὲ ἀγαπάτε, δὲν ἦτο καλλίτερον νὰ ἀπαντήσητε εἰς τὴν ἐρώτησιν μου, ἀντὶ νὰ σιωπᾶτε ἐκ φιλαρεσκείας ;

— Ὡ! φιλαρέσκεια !

— Τί ἦτο λοιπὸν, ἀφοῦ σήμερον συνήνεσατε νὰ μοὶ κάμητε τὴν ὁμολογίαν ταύτην διδουσαί μοι συνέντευξιν ; Τί προμερὸν εἶχεν ἡ ὁμολογία αὕτη ; Δὲν ἠσθάνθητε πόσον ἦτο σκληρὰ δι' ἐμὲ ἡ ἀρνήσις τοῦ νὰ προσφέρητε τὴν λέξιν, τὴν ὁποίαν ἐζήτησεν ; Διατί δὲν ἠθέλατε νὰ ὁμιλήσητε ; Ποίαν δυσπιστίαν εἶχατε ; Ποία κακὴ σκέψις σας κατεῖχε ;

— Πῶς ἐπιστεύσατε ὅτι κατειχόμεν ὑπὸ κακῆς σκέψεως ;

— Τί λοιπὸν ἔπρεπε νὰ πιστεύσω ; Ἄ ! τί κακὸν μοὶ ἐπροξενήσατε, ποίαν ὀδύνην ἠσθάνθη ἐπὶ τῇ ἀρνήσει σας. Εἰρχόμενὴ πλήρης εὐτυχίας, ἐλπίδος, εὐδαίμων ὅσον οὐδέποτε ὑπῆρξα, βέβαιος καὶ ἡσυχος... καὶ σὰς εὔρον... οἶαν σὰς εὔρον. Ἄς μὴ ὁμιλῶμεν περὶ τοῦτου πλέον. Ἡ συνέντευξις αὕτη ἐν ζήλειψε τὸ πᾶν. Αἱ δέκα ἡμέραι, αἵτινες παρήλθον, δὲν ἐπανερχονται. Ἄς ἐξακολουθήσωμεν ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἐστάθημεν τότε καὶ εἶπατέ μοι τὴν λέξιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἠθελήσατε νὰ προσφέρητε. Εἶναι λοιπὸν τόσον δύσκολον νὰ ὁμολογήσητε ὅτι ἔχετε ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ νὰ εἴπητε τὴν λέξιν, ἥτις εἶναι ἐπὶ τῶν χειλέων σας ;

Ἐκείνη δὲν ἀπήνησεν ἀλλ' ἠγωνία.

— Ἐλα, προσπαθήσατε.

Ὁ Δερόδης ἤκουσε τότε αὐτὴν ἀσθενῶς λέγουσαν :

— Σὰς ἀγαπῶ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Α'

Καίτοι ὁ Δερόδης τὸ χρῆμα, ὅπερ ἔλαβε διὰ τὴν εορτήν, ἔδωκε τῷ δανειστῇ του ὡς ἐσκέφθη, ἐκεῖνος ἐν τούτοις δὲν ἔμειεν εὐχαριστημένος διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου, πρῶϊαν δέ τινα, ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ προγεύματος ὁ Δερόδης εὔρεν αὐτὸν καθήμενον ἐν τῷ προθαλάμῳ καὶ ἀναμένοντα.

— Πῶς, σῆς, κύριε Καφιέ, εἰς Φεγιαδὴν ;

— Μάλιστα, ἀπήνησεν ὁ Καφιέ ἐγειρόμενος, ἀφοῦ δὲν ἀπαντᾶτε εἰς καμμίαν ἀπὸ τὰς ἐπιστολάς μου, πρέπει νὰ ἔλθω μόνος νὰ ζητήσω τὰς ἀπαντήσεις.

— Γνωρίζετε ὅτι δὲν μοὶ ἀρέσει πολὺ νὰ γράφω.

— Ἀλλὰ δὲν σὰς ἀρέσει πολὺ καὶ νὰ πληρώνετε.

— Δὲν ἔχετε δίκαιον, εἶπεν ὁ Δερόδης γελῶν. Ὑπολογίσατε τί σὰς ἔχω πληρώσει

ἀφ' ὅτου ἔχω τήν... εὐχαρίστησιν νὰ σὰς γνωρίζω.

— Ὑπολογίσατε καὶ σεῖς τί μοὶ ὀφείλετε ἀκόμη.

— Ὅχι! εὐχαριστῶ.

— Καὶ ὅμως ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἰδοὺ ἦλθεν.

Ὁ Καφιὲ λαβὼν ἀπὸ τοῦ θυλακίου τοῦ χάρτην, ὑπελόγησεν αὐτός: 142,560 φράγκα.

— Ἄν θέλετε 560 φράγκα, εἶπεν ὁ Δερόδης κάπως εἰρωνικῶς, αὐτὰ μόνον ἔχω ἐπὶ τοῦ παρόντος.

— Κύριε Δερόδη, πρέπει νὰ ὁμιλήτε σοβαρῶς, ὑπέλαβεν ὁ Καφιέ, χωρὶς νὰ ὀργισθῆ, καὶ νὰ λέγετε μόνον ὅ,τι δὲν εἶναι ἀνωφελές, ὅπως ἐγώ. Δὲν ἔρχομαι νὰ σὰς ζητήσω σήμερον τὰς 142,560 φράγκα.

— Εἴσθε ἀγαπητὸς καὶ πρακτικὸς ἀνθρώπος, κύριε Καφιέ.

— Ὅχι, ἔρχομαι νὰ σὰς ζητήσω συμβιβασμὸν τοιοῦτον, ὥστε νὰ δυνηθῆτε νὰ με πληρώσητε κατὰ δόσεις. Μήπως θέλετε ν' ἀπευθυνθῶ εἰς τὸν πατέρα σας;

— Δὲν θὰ σὰς πληρώσω.

— Θὰ πληρώσω, διότι αἱ ὀφειλαὶ ἐνὸς ἀξιοματικῶ παραβλάπτουν τὴν προαγωγὴν του, ὃ δὲ κύριος πατήρ σας φιλοδοξεῖ διὰ σὰς. Φοβοῦμαι μόνον ὅτι θὰ ὀργισθῆ καὶ θὰ ὑποστῆ τὴν ὀργὴν του, τοῦθ' ὅπερ ἐπεθύμουν ν' ἀποφύγω.

Ἐπρόκειτο λοιπὸν μόνον περὶ συμβιβασμοῦ. Ὁ Δερόδης δὲν θὰ ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ συζητήσῃ. Τί τὸν ἔμελλε; Τόσους μέχρι τοῦδε εἶχε κάμει συμβιβασμοὺς τοιοῦτου εἴδους, καὶ δὲν εἶχε τηρήσει αὐτούς!

Ἄλλως τε, οὐδέποτε εὔρε τὸν Καφιέ τόσῳ συμβιβαστικόν:

— Ἐννοεῖτε, κύριε, τί ζητῶ ζητῶ ἀπλῶς συμβιβασμὸν: θὰ κάμω πᾶσαν δυνατὴν παραχώρησιν.

Καὶ ὑπεχώρησεν ἀληθῶς, ὥστε ὁ συμβιβασμὸς ἐγένετο φιλικῶς. Ὁ Καφιέ, συνήθως μεμφίμοιρος καὶ παραπονύμενος, ἐφάνη ὁ συμβιβαστικώτερος τῶν ἀνθρώπων.

— Ἴδωμεν, κύριε Δερόδη, τί δύναμαι νὰ πράξω δι' ὑμᾶς; εἶπεν ὅταν αἱ διαπραγματεύσεις ἐτελείωσαν.

Ὁ Δερόδης ἠτένισεν αὐτὸν χλευαστικῶς:

— Μὲ εἰρωνεύεσαι.

— Ἄ, ἀγαπητέ μοι κύριε.

— Ὅταν ζητεῖτε, εἶναι φυσικόν· ἀλλ' ὅταν προσφέρητε πρέπει νὰ δυσπιστῆ τις.

— Ἦθελα νὰ ὑποχρεώσω ἢ σὰς ἢ ἕνα τῶν φίλων σας.

Ὁ Δερόδης δὲν ἀπήντησε.

— Δὲν ἐνδιαφέρεσθε διὰ τινὰ τῶν φίλων σας ἔχοντα ἀνάγκην χρημάτων;

— Μὰ τὴν πίστιν μου ὄχι.

— Θὰ εὑρίσκειται εἰς τὸ σύνταγμα σας ἀξιοματικὸς τις πτωχός, ὅστις ἐκ τῆς παρούσης θέσεώς του καὶ τοῦ μέλλοντός του δύναται νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον.

— Δὲν εἰξεύρω.

— Δὲν γνωρίζετε πτωχοὺς ἀξιοματικούς ἔχοντας μέλλον;

— Πολλοὺς.

— Λοιπὸν! τότε;

— Θέλετε νὰ τοῖς δώσητε εἰσοδήματα;

— Τὸ ἐπεθύμουν, δυστυχῶς ὅμως δὲν δύναμαι· ἀλλ' ὅ,τι δύναμαι εἶναι, ἐὰν ἐπιθυμῆτε, νὰ δανείσω εἰς ἕνα τῶν ἀξιοματικῶν τούτων ποσὸν ἱκανὸν ἵνα τὸν ἀπαλλάξῃ τῶν φροντίδων. Δὲν ἔχω εἰμὴ δανειζομένους ὡς πελάτας, ἀλλ' ἔχω καὶ δανειστὰς, οἵτινες θέλουσι τὸ χρῆμά των νὰ τοῖς ἀποφέρῃ καλὸν τόκον. Μολοντόι δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν δανειζομένων εἶναι πολὺ μεγαλύτερος τοῦ τῶν δανειστῶν, δύναμαι οὐχ ἦττον νὰ ὑποχρεώσω οἰονδήποτε μοὶ ὑποδείξητε.

— Δὲν ἔχω ποῖον νὰ σὰς ὑποδείξω, εἶπεν ὁ Δερόδης.

— Ἐννοεῖται, ὑπέλαβεν ὁ Καφιέ, ὅτι δὲν ζητῶ τὴν ἐγγυήσιν σας. Εἶπατέ μοι: «Ἴδου εἰς ἀξιοματικὸς στενοχωρημένους» καὶ οὐδεμίαν ἀναλαμβάνετε ὑποχρέωσιν.

Ὁ Δερόδης οὐδαμῶς ἠννῶει νὰ παράσχη ἐκδουλεύσεις τοῖς συναδέλφοις του. Ἐν τούτοις πολλάκις ἤκουσεν ὅτι ὁ Δραπιέ καὶ ἡ

σύζυγός του ἐστενοχωροῦντο, ὥστε τὸ ὄνομα ἐκείνου ἦλθεν ἐν τῇ μνήμῃ του.

— Ὁ ὑπολογαγὸς Δραπιέ, εἶπεν, εἶναι στενοχωρημένος.

— Θὰ ὑπάγω νὰ τὸν εὔρω ἂν μοὶ δώσητε τὴν διεύθυνσιν του.

— Ὑποθέτω ὅτι ἡ πτωχὴ σύζυγός του θὰ σὰς δεχθῆ με ἀνοικτὰς ἀγκάλας.

— Πῶς! εἶναι ἔγγαμος;

— Βεβαίως.

— Ἄλλ' ἐγὼ δὲν ζητῶ τοιοῦτον, ἀνέκραξεν ὁ Καφιέ.

— Δὲν εἴσθε λοιπὸν ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ὑποχρεοῦσι τὸν σύζυγον διὰ νὰ ἀρέσκωσιν εἰς τὴν σύζυγον.

— Δὲν πρόκειται περὶ τούτου, ἀγαπητέ μοι κύριε, ἀλλ' εἰς ἀξιοματικὸς ἔγγαμος δὲν ἔχει πλέον μέλλον. Ἄν ἐν τῷ γάμῳ δὲν εὔρε μέσον ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν στενοχωριῶν, τότε πρὸς τί εἶναι καλός, σὰς ἐρωτῶ;

Ὁ Δερόδης δὲν ἀπήντησε.

— Ἄς ἀφίσωμεν λοιπὸν τὸν κύριον Δραπιέ, καὶ ὑποδείξατέ μοι ἄλλον, εἶπεν ὁ Καφιέ.

— Ἀλλὰ δὲν ἔχω ἄλλον νὰ σὰς ὑποδείξω, ἀπεκρίθη στενοχωρούμενος ὁ Δερόδης. Ἄλλως τε, κανεὶς δὲν με παρεκάλεσε νὰ τῷ εὔρω δανειστήν.

— Μὴ ἀνησχεῖτε: δὲν εἶμαι τόσον ἀπλοῦς, ὥστε νὰ μεταβῶ ἀπ' εὐθείας καὶ νὰ τῷ εἶπω ὅτι πηγαίνω ἐκ μέρους σας:

— Τὸ γνωρίζω ὅτι δὲν εἴσθε τόσον ἀπλοῦς καὶ ὅτι δὲν ἀγαπάτε τὴν εὐθειαν ὀδόν.

— Ἀγαπητέ μοι κύριε, ἕκαστος ἀκολουθεῖ τὴν ὁδόν, ἣν δύναται ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει θὰ ἐνεργήσω χωρὶς ποσῶς νὰ σὰς ἀναμίξω. Δότε μοι τὰ ὀνόματα ἀξιοματικῶν τινῶν ὀλίγον εὐπόρων, ἀλλ' ἐχόντων μέλλον· αὐτὸ μόνον ζητῶ. Δὲν θὰ μοὶ τὸ ἀρνηθῆτε.

[Ἐπεται συνέχεια].

Κ.

Bazar de la Havane

ΧΡ. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

Πλατεία Ὁμονοίας. Οἰκία Πάγκα, καὶ Ὁδὸς Σταδίου, οἰκία Καλλιγᾶ

ΚΑΠΝΑ
ΣΙΓΑΡΕΤΑ

Ἀγρινίου, Λαμίας, Θεσσαλίας, Τουρκίας—Γενιτζέ.
Γενιτζέ (Αἰγύπτου) ἐκάστη χιλιάς φράγκα 40. Μὲ δοκιμὴν.

ΠΟΥΡΑ Ὀλλανδίας, Γερμανίας, Ἀβάνας εἰς κουτία καὶ λιανικῶς Παρισίων καὶ Βιέννης ἐκ Κε-χρῖμπαρίου, καὶ διάφοροι ἄλλοι

ΣΙΓΑΡΑ
ΠΗΠΑΙ

Τεμαὶ συγκαταβατικά.

Τὸ **Bazar de la Havane** ἀναλαμβάνει τὴν πώλησιν **ΤΣΙΓΑΡΕΤΩΝ** **Λιανικῶς** διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, εἰς δὲ τὸ Ἐξωτερικόν, οἰαδήποτε χώρας Εὐρώπης καὶ Τουρκίας, τὴν ἀποστολὴν δερμάτων **χονδρικῶς**.

Ἡ τριακονταετής ἐργασία καὶ πείρα τοῦ καταστηματαρχοῦ καὶ κατασκευαστοῦ κ. Ἀγγελίδου εἶνε ἡ μόνη ἀπόδειξις καὶ ἐγγυήσις ὅτι μόνον εἰς τὸ **Bazar de la Havane** δύναται τις νὰ εὔρῃ τὰ περιφημότερα Ἑλληνικὰ καὶ Τουρκικὰ καπνὰ, διότι ὅλα τα εἶδη τῶν καπνῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐκλέγονται καὶ συμμιγνύονται μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας καὶ τέχνης ὑπὸ τοῦ ἰδίου κ. Ἀγγελίδου, καὶ ἐπομένως εἶνε τὰ μόνα καπνὰ.—πρὸ πάντων τὰ **Ἑλληνικὰ**—τὰ ὁποῖα ἔχουν γεῦσιν ἐξαισίαν καὶ γλυκυτάτην. Ὁ ἐπιθυμῶν λοιπὸν νὰ καπνίσῃ σιγάρον φυσικῶς εὐώδες—ἰδίως ἑλληνικόν—καὶ ὄχι τεχνικῶς, ὡς τὰ τῆς Τουρκίας (Ἀγασελοῦκ), ἄς ἀγοράσῃ σιγάρα μόνον ἀπὸ τὸ

Bazar de la Havane

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

Δ. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

79. — Ὁδὸς Αἰόλου— 79.

Ἐπισκευάζονται ὠρολόγια ἐντελέστατα καὶ λίαν κανονικῶς ἐργαζόμενα ὁσονδήποτε ἐσθαρμένα καὶ ἂν ἦνε, μετ' ἐγγυήσεως. Πωλοῦνται

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΝΙΚΕΛ

χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ. Ἀγοράζετε ὠρολόγιον Νίκελ τῆς σπέης ἐγγυημένον νὰ ἐργάζεται κανονικῶς.

ΜΕ 17 ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΑΣ

ΕΓΕΡΤΗΡΙΑ διάφορα με μουσικὴν δρ. 9—25. Δέχεται καὶ παραγγελλίας ΧΡΥΣΑΦΙΚΩΝ. Εἰδήμων τεχνίτης τοῦ Καμματος ἐργάζεται αὐτὰ. 14

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

«Α Γ Α Θ Η Ν Α Ι»

ὁδὸς Σταδίου καὶ Αἰόλου παρὰ τὰ Χαυτεῖα.

ἄνωθεν τοῦ Χαρτοπωλείου Β. ΚΟΚΟΤΑ

Ἐγνωσμένη φιλοκαλία, μοναδικὴ κομψότης καὶ στερεότης εἰς τὰ κύρια συστατικά, ἅμα δὲ καὶ ἡ δεδοκιμασμένης ἐμπειρίας διεύθυνσις τῆς δεσπ. Ν. ΚΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ.